

Sa-l cunoastem mai bine pe Jean-François Millet

Jean-François Millet s-a nascut la data de 4 octombrie 1814 in localitatea Gruchy, in apropiere de Cherbourg, intr-o familie foarte unita de tarani modesti, nu saraci insa, care aveau gustul lecturii si respectul cunoasterii. In acest cadru va primi el educatia sa solida. Cultura sa va atrage, de-a lungul intregii sale vieti, admiratia prietenilor si vizitatorilor sai.

Tatal sau observa talentul pe care fiul sau il dovedeste pentru desen si il incurajeaza in cultivarea acestuia. In anul 1833 il inscrie la Cherbourg in atelierul pictorului de scoala David Dumouchel, iar in anul 1837, gratie mentorilor sai, orasul Cherbourg ii ofera o bursa pentru a urma Scoala de Belle - Arte din Paris unde se inscrie in atelierul lui Paul Delaroche, pictor de tablouri istorice.

In ciuda unui succes obtinut la Salon in lipsa resurselor financiare, el revine la Cherbourg unde devine portretist. In 1841, pictorul se casatoreste cu Pauline-Virginie Ono si se intoarce la Paris pentru a trai alaturi de aceasta. La moartea sotiei sale, in anul 1844, el revine la Cherbourg pe care il paraseste ulterior definitiv in anul 1845, impreuna cu Catherine Lemaire, o servitoare devenita iubita sa pe care nu o va parasi niciodata.

Ulterior, apare anul 1849 si odata cu aceasta epidemia de holera. Millet, Catherine si cei trei copii ai lor pleaca impreuna cu familia Jacques sa caute refugiu la liziera padurii Fontainebleau, la Barbizon, mic catun al Campiei Chailly, loc in care pictorii veneau sa munceasca « dupa un model ». Plecat pentru cateva saptamani, el va ramane aici (la Barbizon) toata viata sa si tot aici isi va desavarsi esenta operelor sale. Aici este locul unde el va gasi el un spatiu, un peisaj, prieteni, un satuc de tarani care ii vor reaminti de satul natal si o ambianta tipica de pictori, care, asemenea lui, luptau pentru a impune un curent cunoscut ceva mai tarziu sub numele « Scoala de la Barbizon ».

La sosirea in Barbizon, el inchiriaza o micuta casa si o magazie pe care le amenajeaza ca atelier de lucru. Cativa ani mai tarziu, el anexeaza atelierului alte doua camere deja existente, sala de mese si bucataria (pe vremuri atelierul lui Charles Jacques). Nu mai exista nicio urma a micutei case care a devenit ruina.

In acest catun de taietori de lemne si lucratori ai pamantului, el va trai intre atelierul sau si gradina sa de zarzavaturi, alaturi de cei noua copii ai sai, si nu va inceta niciun moment sa reflecteze la legaturile existente intre om si natura.

Foarte slabit, el moare in aceasta casa pe 20 ianuarie 1875. Cu trei saptamani inainte, preotul a acceptat sa-l casatoreasca religios cu Catherine Lemaire, mama celor noua copii ai sai cu care se casatorise civil in 1853, la cateva luni dupa moartea mamei sale.

Acum incepe vizita dumneavoastra Casa-atelier a lui Jean François - Millet

Casa memoriala, muzeu sentimental, colectie particulara, vizita dumneavoastra nu poate avea un scop precis. Autenticitatea locului, ambianta pastrata, « frumoasa lumina » precum si intimitatea spatiului dau valoare acestei vizite.

Pentru a va inlesni firul unei simple plimbari printre obiecte si tablouri, va oferim cateva indicatii cu privire la spatiu.

1. ATELIERUL

Aici, in acest atelier, orientat catre nord, este locul in care Millet a elaborat principalele sale capodopere: Angelus, Strangatoarele, Omul cu sapa, Semanatorul, Grija maternală, Primavara... Millet a amenajat de-a lungul anilor acest spatiu care initial nu era decat o magazie. Astfel, fereastra de sticla, acopersiul de tigla si podeaua sunt lucruri facute la initiativa pictorului care si-a instalat sevaletul sau intr-un spatiu atat de anost pe care el il numea « broscaria »sa.

In aceasta sala, ramasa in starea in care vaduva si mostenitorii sai au lasat-o, veti fi surprinsi sa simtiti prezenta palpabila a pictorului: din insasi lumina tablourilor sale. Caci Millet picta in atelierul sau scene pe care le compunea plecand de la amintiri, observatii si desene schitate, de la manechine imbracate sau, cel mai adesea, de la modele vii. Ii placea sa le ofere acestora permanenta, sa opreasca gesturile si miscarile omului implicat in munca, iar pentru a le da o dimensiune universala, schita « in silueta », « creiona » personajele sale.

Maestru al clarului-obscur si al zonelor de umbra, el stia de asemenea sa dea valoare tablourilor sale prin nuante delicate si atingeri rafinate. « Fiu de taran si pictor de tarani », el era, alaturi de Eugène Delacroix, unul dintre cei mai cultivati artisti ai vremurilor respective.

O fotografie a « Frumoasei Maria »facuta de Esparcieux-tatal, pastreaza amintirea celei care va fi - la cei 17 ani ai sai- Angelus. In raport cu sevaletul, ea se afla deasupra unui vapor, fiind evocarea pescarilor care erau folositi la Hague, in Normandia, taramul natal al artistului si pentru care el va pastra totdeauna amintiri nostalgice.

O alta fotografie, datorata fiului lui Karl Bodmer, arata atelierul in starea sa originala si ofera o buna imagine a ambiantei care exista in acest loc pe vremea lui Millet.

De fiecare parte a usii de la intrare, doua placi compuse din 24 de portrete, prezinta precursorii, contemporanii si continuatorii acestui spatiu artistic pe care un critic englez il numea-pentru a-l diferentia de Scoala de la Fontainebleau- Scoala de la Barbizon. Printre ei se numara si primii sustinatori ai lui Millet, eminentul

Theodore Rousseau, cei doi prieteni americani veniti din Boston, William Morris si William Babcock care au contribuit in mare masura la gloria sa internationala si extraordinarii Alfred Sensier (care a fost in aceeasi masura agent, proprietar si prieten), Diaz, Charles Jacque, Ziem, Barye, Troyon, la care pot fi asociati alti cativa comercianti si critici de arta cum ar fi Théophile Gautier, Edmond About, Castagnary si Th. Silvestre. Aceasta « nebuloasa » de admiratori - primul si al doilea cerc al unui public care va cunoaste o continua expansiune incepand cu anul 1860 - a definit legenda lui Millet, pictor de tarani.

De asemenea, este notabil faptul ca pe cele doua placi se afla si romanii **Nicolae Grigorescu** si **Ion Andreescu**, pictori care si-au manifestat talentul artistic in aceste locuri.

In aceeasi masura colectionar, Millet a strans toate genurile de obiecte. Un cap din antichitatea egipteană si mai multe opere ale lui Pieter Bruegel cel Batran au trecut prin mainile sale. El era atasat de asemenea de gravurile japoneze, scenele medievale, desenele lui Delacroix si gravurile lui Rembrandt.

Marturie a acestei curiozitati sunt cele doua obiecte de arta populara (apartinand seriei « sa nu vezi nimic », « sa nu auzi nimic » , « sa nu spui nimic »). Cele doua obiecte, pentru care el manifesta o grija deosebita, il ajutau sa aiba o maniera proprie de a exista. El urmarea sa reconstituie astfel un « univers Millet » care oferea tot farmecul acestei case.

Cu exceptia reproducerii fidele a marelui Theodore Rousseau, facuta de Eugène Masson si copiile celor doua pasteluri ale lui Millet, realizate de Lucien Lepoittevin, toate operele din incinta atelierului sunt originale.

Vincent van Gogh, care tinea la el ca la un fel de tata, va spune ceva mai tarziu: « Pentru mine, Millet este pictorul modern prin excelenta, datorita caruia orizontul ni s-a deschis in fata ».

2. SALA DE MESE

De dimensiuni modeste, echipata cu un semineu (decorata ulterior cu medalioane reproduse dupa David d'Angers), cu o fereastră ce avea vedere spre gradina si spre scara si, in cele din urma, orologiul oprit la ora 6 (ora la care Millet a murit), aceasta camera este in mod deosebit emotionanta. Se poate vedea cu usurinta, fara a fi nevoie de o pledoarie sau un comentariu amanuntit, caracterul stoic si gustul plin de sobrietate al celui care locuia acest camin (pictorul in saboti), inconjurat de sotia sa, cei noua copii, fratele sau, servitoarea si prietenii aflati in vizita.

Fotografiile, autoportretele, o pictura realizata de Achile Deveria, o paleta, o carte de liturghie si diversele documenta arata ca, in spatele unei barbi de artist si a unei priviri melancolice care exprima permanent « raul de tara », se ascundea o sensibilitate iesita din comun.

Acuarelele, gravurile, in diversele lor stari, picturile, schitele pe panza, dovedesc dexteritatea pictorului si capacitatea sa de a surprinde momentul oportun pentru a-i da o valoare aproape mitica.

Chiar daca aceste marturii emotionante nu au decat o valoare anecdotica, cu exceptia marilor lucrari artistice care se afla la muzeele Orsay, din Boston, din Philadelphia sau la Ermitaj, artistul Millet in integralitatea sa, se afla aici, in incinta acestei case...

De vazut : pe semineu, opere de arta ale lui Antoine Barye si Rosa Bonheur.

Millet era fascinat de fotografie; el colectiona carti postale si reproduceri de opere de arta si insista ca operele sale sa faca obiectul reproducerilor fotografice. El insusi accepta cu bucurie sa fie fotografiat si, ceea ce se stie mai putin, incerca personal sa faca acest lucru. Trei din placile sale, conservate la Biblioteca Nationala, au permis tiraje numerice foarte bune. Biografiai sai nu au vorbit insa niciodata despre aceste lucruri.

3. BUCATARIA - SPATIU GALERIE (SALA GEORGES RICHARD)

Ea datoreaza numele sau lui Georges Richard care, intre anii 1952 si 2002, si-a consacrat activitatea in scopul intretinerii si animarii acestei case.

Aceasta sala, care a reprezentat unul din atelierelor lui Charles Jacqué si care a fost sala comuna a familiei Millet dupa anul 1860, a devenit sala de expozitie si punctul de vanzare al Casei-Atelier Jean - François Millet.

Dupa moartea lui Millet, ea a fost ornata cu un tavan decorativ si cu un semineu in stil italian, construite de Gallici care a lucrat si pentru Castelul Fontainebleau si ornate cu o rafaelica « Madona si copilul ».

Veti gasi in aceasta sala gravuri, figurine, carti, carti postale si opere originale din secolul 19, expuse spre vanzare.

O expozitie-vanzare temporara cu diverse teme este organizata periodic. Pictorii care expun aici sunt contemporani, scopul fiind continuarea istoriei peisajului francez asa cum Scoala de la Barbizon a inceput sa-l graveze.

VA MULTUMIM PENTRU VIZITA DUMNEAVOASTRA !!!